

Merkuriana

Horna

Haudanhämärästä kuivaan pimeyteen
Öiseen vapinaan ja mustaan horrokseen
Vaivun tuntemusten tuomaan humalaan
Juovun kylmyyden ja syksyn tulemaan
vanhan kivisillan, tumman veden virtaavan
Puisen laiturin ja muistomerkin uhkaavan
Silmät suljettuina näen taakse päivien
Hetkiin joista löysin katseen tähtien
Merkuriuksen veri virtaa
Vuotaa yli maljani (ja)
Sinetöi sen sydämeeni
Huulilleni voitelee
Merkuriuksen rytmi tempa
Syke saattaa tajuni (ja)
Asettaa sen kämmenellesi
Hengityksen viettelee
Merkuriana...
Kivi allani saa ihmispainon taakakseen
Öinen äskel kaikuu hiljaa huomiseen
Jokin on nyt toisin, tunnen, tiedän sen
Ikä painaa luihin teot ihmisen
Kuulen sateen ropinan ja kello raksuttaa
Harmaan arjen airut aamun kirjoittaa
Syksyn sävel pitää kiinni mollistaan
Merkuriana virvoittaa sielun unestaan